

[Ministeren for skatter og afgifter]

meværker o. lign., kan få godtgørelse for den afgift, der er betalt af fjernvarmeværkerne af den til varmeproduktionen forbrugte oliemængde under forudsætning af, at varmeleverancerne sker direkte fra værket til virksomheden, og at virksomheden har en selvstændig måler på forbruget.

Fjernvarmeværkerne skal efter forslaget give oplysninger om størrelsen af den indirekte afgiftsbelastning på fjernvarmen til hver enkelt aftager, og virksomhederne vil herefter kunne få tilbagebetalt denne afgift efter lovens almindelige tilbagebetalingssystem, dvs. ved modregning i virksomhedernes momsindbetalinger.

Det anslås, at statens provenutab ved at gennemføre denne ordning skønsmæssigt vil andrage 30 mill. kr. på årsbasis.

Herudover foreslås visse mindre ændringer i loven, der tager sigte på at lette administrationen for de berørte virksomheder, uden at dette i øvrigt medfører indtægstab for statskassen.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Dernæst skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter. (Ændring af afgiftssatsen for cigaretter og omlægning af afgiften af cigarer, cerutter og cigarillos).

(Lovforslag nr. L 170).

Lovforslaget er foranlediget af nogle bestemmelser i det i december måned 1977 i EF vedtagne 5. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes tobaksbeskatning. Efter disse bestemmelser må stykafgiften for cigaretter højst udgøre 55 pct. af de samlede afgifter inkl. moms. Stykafgiften har hidtil udgjort knap 75 pct. af tobaksafgiften eller knap 62 pct. af de samlede afgifter inkl. moms. Ved lovforslaget ændres afgiftssatsen for cigaretter derfor fra 36,7 øre pr. stk. plus 18 pct. af værdien (detailprisen inkl. moms) til 32,7 øre pr. stk. plus 28,34 pct. af værdien. Den samlede cigaretafgift og forbrugerprisen på cigaretter ændres ikke.

Lovforslaget medfører endvidere en omlægning af beskatningen af cigarvarer, dvs. cigarer, cerutter og cigarillos. Hidtil har tobaksafgiften af cerutter alene været en specifik afgift, nu 28,6 øre pr. stk., medens to-

baksafgiften af cigarer og cigarillos har bestået dels af en specifik andel, dels af en andel, som beregnedes på grundlag af varens engrosværdi. Under den stigning i varepriserne, som er sket i en årrække, er dette afgiftssystem kommet til at virke noget anderledes end oprindeligt tilsigtet. Både for cigarer og cigarillos er værdiafgiftens andel af den samlede beskatning blevet stærkt forøget. Det årlige salg af cigarer og cigarillos er i perioden fra 1965 til 1976 faldet fra henholdsvis 104 mill. stk. og 836 mill. stk. til henholdsvis 33 mill. stk. og 592 mill. stk. Salget af cerutter er efter en svag nedgang igen steget lidt i det sidste par år og er nu som i 1965 på 195 mill. stk. årligt. Den kraftige nedgang i salget af cigarer kan delvis tilskrives den forøgelse af værdibeskatningen, der er sket som følge af prisudviklingen, og som har medført en relativt stærk stigning i beskatningen af cigarerne. Omlægningen, der er ønsket af tobaksindustrien, tilsigter at hindre et yderligere fald i cigarproduktionen. Efter lovforslaget indføres en fælles afgiftssats for alle cigarvarer på 19,8 øre pr. stk. plus 10 pct. af detailprisen inkl. moms. Dette vil betyde en vis lempelse af afgiften for cigarer og en mindre stigning af afgiften for cerutter, medens afgiftsbelastningen for cigarillos vil blive praktisk talt uforandret. Forbrugerpriserne for cigarer og cerutter vil bevæge sig væsentligt mindre end afgiftsændringerne, idet der – med monopoltilsynets indforståelse – gennem nogen tid har fundet en vis prisudjævning sted til fordel for cigarerne og på cerutternes bekostning.

Lovforslaget medfører ingen ændring i afgiftsprovenuet, hverken af cigaretter eller af cigarvarer.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jørgen Jensen (DKP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende Helsingør Værft.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Bertel Haarder (V):

[Bertel Haarder]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en pensionsreform.

(Beslutningsforslag nr. B 46).

Venstre er fuldt ud på det rene med, at vores store betalingsbalanceunderskud ikke tillader, at købekraften øges hos nogen, medmindre den gennem højere skatter dæmpes tilsvarende hos andre. Den sociale pensionsfond er i så henseende ikke til nogen hjælp. Men venstre ønsker nogle principper afklaret i indeværende folketingssamling, så at pensionsreformen kan forberedes grundigt og varsles i tide og vi kan få taget de første skridt til en forenkling og en rimeliggørelse af det pensionsmæssige virvar, der stykke for stykke er bygget op gennem generationer.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

Forespørgsel af Ebba Strange (SF), Ib Nørhøj (DKP) og Wilhelm (VS).

»Hvilke konsekvenser agter regeringen at drage af de oplysninger om forsvarets efterretningstjeneste, der er fremdraget i forbindelse med beretningen fra kommissionsdomstolen af 13. juli 1977?»

(Forespørgsel nr. X. Anmeldt 14/12 77. Fremme af foresp. vedt. 16/12 77).

Forhandling

Formanden:

Taletiden er aftalt til 15 minutter i første omgang og 8 minutter i anden omgang for ordførere. For andre medlemmer er ikke aftalt taletid; det bliver den i forretningsordenen fastsatte: 10 minutter i første omgang, 5 minutter i anden omgang.

Ordføreren for forespørgerne, fru Ebba Strange, har ordet.

Ebba Strange (SF):

I de senere år har efterretningstjenesterne – politiets såvel som forsvarets – i en række tilfælde påkaldt sig offentlighedens interesse. Der har i alle tilfælde været tale om, at efterretningstjenesterne groft har overtrådt de regler, der må gælde selv for en efterretningstjeneste. Lad mig nævne nogle eksempler:

I 1969 blev det klargjort, at spioncentralen i Kejsergade var oprettet uden den ansvarlige ministers viden og uden hans billigelse.

I 1971 kom det under den såkaldte Kasper Neergaard-sag for en dag, at politiets efterretningstjeneste opfordrede til og billigede simpelt tyveri.

I 1976 blev det opdaget, at efterretningstjenesterne ved hjælp af en såkaldt blikkenslagerbande havde aflyttet en tidligere ministers telefon og lejlighed. Jeg tilføjer som en selvfølgelig, at det naturligvis var uden dommerkendelse.

I 1977 afdækkede Ekstra Bladet – hvis journalister vi i dag skylder tak for denne virksomhed i det mindste – og siden hen kommissionsdomstolen en række forskellige omstændigheder omkring forsvarets efterretningstjenestes samarbejde med en vis Hans Hetler.

Disse forhold skal diskuteres i dag her i tinget, og jeg skal ikke gå i enkeltheder her i begrundelsen. Jeg fremhæver blot som en udløber af denne sag, at den tidligere forsvarsminister har talt usandt over for tinget på grund af den rådgivning, han havde fået fra forsvarets efterretningstjeneste.

Vi ved altså, at efterretningstjenesterne helt på egen hånd har opbygget spioncentraler, at de anser tyveri og ulovlig aflytning for fuldt acceptable fremgangsmåder, og at de ikke undser sig for at vildlede deres ansvarlige ministre. Det er, hvad vi ved. Men jeg skræmmes ved tanken om alt det, vi ikke ved.

Uanset hvad vi her i salen måtte mene om Danmarks forsvars- og udenrigspolitik, og uanset hvad vi måtte mene om efterretningstjenesternes berettigelse, så kan og må vi ikke acceptere tilstande som dem, der her er afdekget. Som folkevalgte må vi gribe ind og sørge for i al fald et minimum af hæderlighed og anstændighed her i landet – også i forbindelse med efterretningstjenesternes virksomhed. Det er det, der er sigtet med denne forespørgsel.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Lad mig indledningsvis sige, at jeg finder det rimeligt og nyttigt, at vi her i folketinget får lejlighed til en drøftelse af efterretningstjenestens arbejde og arbejdsmetoder.